KAK SE PŚED BOGOM MUDRJE BUŹO

Wótkul ga pśiźo mudrosć? A źo jo městno rozměśa? A k luźam źašo: Lej, tšach Kněza, to jo mudrosć; A wót złego se wótchyliś jo rozměśe. HIOB 28:20, 28

Tšach KNĚZA jo mudrosć; dobry rozym maju wšykne, kenž jogo kazni cynje; jogo chwalba trajo nimjernje. PSALM 111:10

To som wiźeł, až mudrosć tortu pśetrjefijo, kak swětło śamnosć pśetrjefijo. PRJATK 2:13

Mudrosć mócni mudre wěcej ako źaseś ryśarjow, kenž su w měsće. PRJATK 7:19

Gaž něchten mjazy wami mudrosći felujo, pšosym wón Boga, kenž dajo wšyknym luźam lichy a nic tajucy; A buźo se jomu daś. Wón pak pšosym we wěrje, mimo až by se waźił. Pśeto chtož se hympjo, jo ako mórska waga, kótaraž se wót wětša wugónijo a tam a sem chyta. Pśeto toś ten cłowjek njemysli, až se něco wót Kněza pśiwzejo. Dwójny luź jo we wšych swójich drogach njestabilny. JAKOBUS 1:5-8

Chto jo mjazy wami mudry a z dopóznaśim wobdarjony muski? Wón pokazujo z dobrego rozgrona swóje twóŕby z miłosćiweju muchu a mudrosću. Ale mudrosć, kótaraž wótgórjejka pśiźo, jo nejpjerwjej cysto, pótom měrna, pózlažka a lažko wuběgaś, połna zmilnosći a dobrych płodow, bźez strońskeje strony a bźez luda.
JAKOBUS 3:13, 17

Tšach KNĚZA jo zachopjeńk huknjenja; wrota pak zajśpjona mudrosć a kubłanje. GRONKA 1: 7

Glucny cłowjek, kenž mudrosći namakajo, a cłowjek, kenž ma rozym. GRONKA 3:13

Mój syn, gaž coš móje słowa pśiwześ a móje kazni pśi sebje zatajiś; Tak by měł twóje wucho mudrosći pśinamakaś a twóju hutšobu rozymoju pśiwobrośiś; Jo, gaž se za dopóznaśim źerjoš a twój głos jo wuglědał, aby rozměł; rozměś; Gaž pytaš ako slobro a wóni pytaš ako schowane pókłady, Pón buźoš tšach KNĚZA rozměś a namakaś Boga. Pśeto Kněz mudrosć dawa, z jogo wust pśiźo dopóznaśe a rozym. Wón zběra strowu mudrosć za pšawe kakosći, a wón jo toflicka tym, kenž njetadelignu wašnju pśeměniju. Wón wobchowajo sćažki jěze a wobchowajo drogu swójeju swěteju. Pótom buźoš spšawnosć a pšawo a pśizwólenje rozměś; rozměś. Jo, kužda dobra droga. GRONKA 2: 1-9

Dojśpij mudrosć, dojśpij rozměśe: Njezabyj se; nic; Teke nic wót słowow mójeje wust wótchylaś. Njezajězuj je, ga buźo śi zachowaś; lubuj ju, ga buźo śi zachowaś. Mudrosć jo głowna wěc; Togodla jo mudrosć humóžył, a humóžo ze wšym twójim pśiswójelem rozymom. Dogóni ju, a wóna śi spěchujo, wóna śi cesći, gaž ju wobejšlijoš. Wóna buźo twójej głowje pyšnotku gnady daś, krona kšasnosći se śi pśepódajo. GRONKA 4:5-9

Tšach KNĚZA jo mudrosć, a dopóznaśe swětego jo rozym. GRONKA 9:10

Jo ako graśe za wrota, zagubjeńskego byś; ale rozymny cłowjek ma mudrosć. Guba spšawnego pśinjaso mudrosć, ale jězyk se wurězajo. GRONKA 10:23, 31

Gaž pśiźo naduta, pótom pśiźo sromota; ale pla póniżonych jo mudrosć. Chtož jo njedaloko, zanicujo swójogo blišego; ale rozymny cłowjek mjelcy.
GRONKA 11: 2, 12

Cłowjek buźo se chwalił pó jogo mudrosći, chtož pak jo wobjězdnej wutšobje, ten buźo se zanicuś. GRONKA 12: 8

Jano pśez nadutosći pśiźo zwada: ale z mudrymi jo mudrosć. GRONKA 13:10

Błudnosć jo wjasele za togo, mudrosći felujo; ale rozymny cłowjek pśeměnijo se njedeligi. Tšach Kněza jo pśikaz mudrosći; A pśed cesćom jo ut. GRONKA 15:21, 33

Wjele lěpjej jo, mudrosć dostaś ako złoto! A aby se dorozměśe dostało, lubjej wubrane ako slobro!
GRONKA 16:16

Chtož mudrosć dawa, lubujo swóju dušu; chtož rozym wobchowajo, buźo dobre namakaś. GRONKA 19:8

Kup wěrnosć a njewukusni ju; Teke mudrosć a wuwucowanje a rozym. GRONKA 23:23

Chtož mudrosć lubujo, se swójogo nana wjaseli; chtož pak sobu wobchada, ten swój dobytk wudawa.
GRONKA 29:3

Rut a wupokazanje dawa mudrosć; ale góle, kótaraž jo sebje samemu pśewóstajone, cyni swóju maś pśesłyšanu.
GRONKA 29:15